

Konspekt szkółki niedzielnej

1. niedziela po Trójcy Świętej

Główna myśl: Słowo Boże jest obecne w moim życiu.

Tekst: 5 Mż 6,4–9 – największe przykazanie

Wiersz z 5 Mż 6,5: „Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego z całego serca swego i z całej duszy swojej i z całej siły swojej”.

Cele:

Dziecko potrafi wymienić, kiedy i gdzie powinno być obecne Słowo Boże.

Dziecko zostało zachęczone, by Słowo Boże było obecne w jego życiu.

Dziecko zna największe przykazanie.

I. Wstęp

Ważne informacje

Pomoce: zwój – papier nawinięty na dwa drewniane drążki, na którym zapisane są słowa z 5 Mż 6,4–9; koperta z listem

Przebieg:

Osoba prowadząca szkółkę wita się z dziećmi.

Witam was wszystkich na dzisiejszej szkółce, na której będziemy mówić między innymi o tym, w jaki sposób można przekazywać ważne informacje i wiadomości, jak to robiono kiedyś, a jak dzisiaj. I co robimy, aby je zapamiętywać. Czy wiecie jak ludzie przekazywali sobie kiedyś informacje?

Odpowiedzi dzieci.

Kiedyś, aby przekazać ważne informacje czy postanowienia, posyłano herolda, gońca, który zwoływał wszystkich mieszkańców. Kiedy już wszyscy się zebrali, głośno odczytywał zapisane ze specjalnego zwoju słowa, np. króla.

Można pokazać jak wyglądał zwój.

Można też było wysłać specjalnie opieczętowany list.

Można pokazać list.

W Afryce do przekazywania wiadomości na duże odległości używano tam-tamów, czyli dużych bębnow o donośnym dźwięku. A co dzisiaj robimy, żeby komuś coś ważnego przekazać, o czymś przypomnieć?

Odpowiedzi dzieci.

Dzisiaj przeważnie dzwoniemy, wysyłamy smsy, maile. Posyłamy też wiadomości za pośrednictwem facebooka. A żeby nie zapomnieć, co można zrobić? Można przyczepiać

karteczki z zapisaną informacją, np. na drzwi albo w innych widocznych miejscach. Można też użyć telefonu i ustawić w nim alarm, który będzie nam o tym przypominał.

Informacja dla prowadzącego: Młodszym dzieciom można przeczytać wiersz Juliana Tuwima „Słoń Trąbalski” i porozmawiać co robił słoń, by pamiętać.

Podsumowanie:

Różne ważne informacje można przekazywać sobie na różne sposoby i można mieć też różne sposoby na ich zapamiętanie. I my dzisiaj poznamy właśnie taką ważną wiadomość, którą otrzymaliśmy od naszego Króla, od Boga. Ważne jest, żeby zawsze o niej pamiętać. Uwaga! Uwaga! Wszyscy słuchajmy.

II. Szkołka

Pomoce: Duża postać z papieru i trzy mniejsze (załączniki Pomoc do szkołki 3 i 4), samodzielnie wykonane obrazki rzeczy, o których będziemy czytać z 5 Mż 6,4–9 czyli: dom, łóżko, słońce i księżyc, droga, drzwi, brama, opaski na czoło i na rękę (obrazki lub zdjęcia, które pokazują Tefilin – opaskę na rękę i czoło można znaleźć na stronie internetowej: www.fzp.net.pl/modlitwa/tefilin). Małe obrazki Biblii z wierszem (załącznik Pomoc do szkołki 2), które będą doczepiane na wymieniane rzeczy, o których przeczytamy, czyli na sercu, na domu itd. Oraz mazak.

Przebieg:

Na tablicy przymocujemy obrazki rzeczy wymienionych w przeczytanym wierszu. Przygotowane obrazki można rozłożyć na stoliku. Podczas opowiadania wyznaczone osoby będą podchodziły i wybierały obrazek pasujący do przeczytanego wiersza.

1. Boże przykazanie

Prowadzący otwiera przygotowany zwój oraz Biblię, żeby dzieci widziały, że czytane słowa pochodzą z Biblii. W starszej grupie kolejne wiersze mogą być czytane przez wybrane osoby.

Mam dla was wiadomość, przesłał ją sam Pan Bóg, nasz Król. Jest bardzo ważna, więc uważnie słuchajcie. Odczyta ją osoba do tego wyznaczona.

Czytamy głośno z 5 Mż 6, wiersze 4 i 5.

O czym mówiła ta wiadomość?

Odpowiedzi dzieci.

O tym, że tylko Pan jest Bogiem i Jego mamy słuchać, Jego mamy także kochać. W jaki sposób? Z całego serca, z całej duszy i z całej siły swojej. Pan Bóg ma być dla nas najważniejszy.

Osoba prowadząca szkołkę przymocowuje do tablicy na samej górze „Pomoc do szkołki 1”.

2. Słowo Boże na sercu

Ale to nie koniec tej ważnej wiadomości. Czego się jeszcze dowiadujemy? Przeczytajmy kolejny wiersz, 6.

Czytamy głośno wiersz 6.

Co usłyszeliście? Czego się dowiedzieliśmy?

Odpowiedzi dzieci.

Pan Bóg chce, by Jego słowa, to co nakazuje, zawsze mieć w sercu. Zawsze o Nim pamiętać.

Osoba prowadząca szkółkę przypina do tablicy „Pomoc do szkółki 3”, następnie na postaci rysuje serce, na które zostaje przymocowana wycięta „Pomoc do szkółki 2”.

Pan Bóg chce, żeby Jego Słowo było cały czas obecne w naszym życiu, żeby było najważniejsze. Żebyśmy nigdy o nim nie zapominali. Czy Boże Słowo jest dla ciebie najważniejsze i zawsze o nim pamiętasz?

3. Słowo Boże obecne w rodzinie

Zobaczmy czego jeszcze się dowiemy czytając tę ważną wiadomość. Przeczytajmy teraz wiersze 7 i 9.

Ochotnicy lub prowadzący czytają wybrane wiersze.

Mam dla was teraz zadanie.

Prowadząca szkółkę wskazuje na rozłożone na stole obrazki. Wybrana osoba wśród tych obrazków szuka tego, o którym właśnie usłyszała.

Proszę, żeby teraz wybrane osoby podeszły i z rozłożonych obrazków wybrały te odpowiednie.

Wyznaczona osoba wybiera i przymocowuje do tablicy odpowiednie obrazki.

Co zostało wybrane? Dzieci, dom, droga i łóżko, a także słońce i księżyc, drzwi i brama. A teraz inne osoby podejda i przymocują na te obrazki wycięte obrazki z Biblią. Mamy pamiętać o Słowie Bożym i o Bogu w domu, wśród najbliższych. Słowo Boże ma nam towarzyszyć także, gdy jedziemy czy idziemy, daleko czy blisko. O Panu Bogu mamy pamiętać rano, gdy wstajemy. Możemy prosić Boga o to, żeby nas w tym dniu prowadził, żeby siedł z nami. Dlatego wśród obrazków mamy łóżko i słońce. Lecz mamy też łóżko i księżyc. Czyli mamy także pamiętać o Bogu wtedy, gdy dzień już się kończy, gdy idziemy spać. Wtedy możemy dziękować Panu za cały dzień, który właśnie mija, za wszystko, co mogliśmy przeżyć. Możemy też przeprosić Go za wszystko, co zrobiliśmy złego. Pan Bóg chce być obecny w całym naszym życiu.

4. Słowo Boże obecne w codziennym życiu

Przeczytajmy ostatni wiersz – wiersz 8.

Czytamy wiersz 8.

O czym tu była mowa? O jakiejś opasce na rękę i przepasce na czole.

Zdjęcia opasek wydrukować z podanej strony www.fzp.net.pl/modlitwa/tefilin.

Takie opaski noszą Żydzi. Nazywają się Tefilin. Są to dwa skórzane pudełka, w których znajdują się cytaty Słowa Bożego. Możecie zobaczyć je na zdjęciach.

Osoba prowadząca szkółkę pokazuje zdjęcia.

Przymocowuje się je do ramienia i czoła rzemieniami. Pudełka i rzemienie są pomalowane specjalną farbą na czarno. Tefilin traktowane jest jak największa świętość. Żyd przed założeniem i po ściągnięciu całuje je. Tefilin przechowywany jest w specjalnym futerale i torbie. Nosząc go Żyd zawsze ma Słowa Boga ze sobą i to przypomina, żeby być posłusznym Bogu. A tego właśnie Pan Bóg wymaga. My takich opasek nie mamy, nie nosimy, chociaż coraz częściej można spotkać bransoletki, na których zapisany jest wiersz biblijny. Możemy natomiast uczyć się Słowa Bożego. To znaczy wybranych wierszy. Potem, gdy Biblii nie mamy ze sobą, możemy je sobie przypominać. Żyć zgodnie z tym, co mówi Bóg.

III. Zakończenie

Boże Słowo ma być widoczne w życiu każdego z nas. Ono było i jest cały czas aktualne i ważne także dzisiaj dla nas. Mamy o nim nie tylko myśleć, pamiętać, ale także według niego żyć i przekazywać je innym. Mamy tak postępować, by to największe przykazanie, które mogliśmy usłyszeć: „Będziesz miłował Pana Boga swego z całego serca swego i z całej duszy swojej i z całej siły swojej”, było widoczne w naszym życiu. Ważne jest, żebyśmy pamiętali o Bożym Słowie także przez wakacje, bo to nie jest odpoczynek od Pana Boga i od Jego Słowa. Pamiętajcie o Nim, tak jak pamiętają o Nim Żydzi nosząc opaski na rękach i czole, tak jak widzieliście to na zdjęciach.

1. Wiersz biblijny

„Będziesz tedy miłował Pan, Boga swego z całego serca swego i z całej duszy swojej i z całej siły swojej.” 5 Mż 6,5

Pomoce: Wiersz zapisać na pięciu kartkach. Na pierwszej zapisać: „Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego”, na drugiej: „z całego serca swego”, na trzeciej: „i z całej duszy swojej”, na kolejnej: „i z całej siły swojej”, i na ostatniej: 5 Mż 6,5.

Przebieg:

Wytlumaczyć dzieciom wiersz.

Wiersz, którego dziś będziemy się uczyć jest ważnym zadaniem, które dał nam Pan Bóg. Zadanie to mówi, by kochać Pana Boga: z całego serca, czyli oddać Mu swoje serce, i zrobić to z radością, a nie z przymusu. Mamy kochać Boga z całej duszy, to znaczy kochać całym sobą. Tak, żeby to, co robimy, mówimy było miłe i podobało się Bogu. By wszystko co mówimy i robimy było mówione i robione na Jego chwałę. I wreszcie kochać Boga z całej siły, czyli rozsiewać Bożą miłość, którą otrzymaliśmy, dzielić się nią z innymi. Przeczytajmy wszyscy razem to Boże zadanie.

Wszyscy głośno czytają.

Można uczyć się wiersza śpiewając piosenkę pt. „Będziesz miłował” (Śpiewnik „Chwalmy Pana”, Katowice 2011, nr 229).

Można nauczyć wiersza używając odpowiednich gestów.

Gdy mówimy: „Będziesz tedy miłował Pana Boga swego” – rysujemy przed sobą duże serce.

Gdy mówimy: „z całego serca swego” – rękę kładziemy na sercu.

Przy słowach: „i całej duszy swojej” – podnosimy i kładziemy dwie ręce pod szyją.

A gdy będziemy mówić: „i z całej siły swojej” – podnosimy ręce tak jakbyśmy chcieli pokazać swoją siłę.

2. Prace plastyczne

A. Bransoletka z rolki po papierze toaletowym

Pomoce: rolka po papierze toaletowym, zapisany wiersz biblijny, nożyczki, kolorowa kartka, różne drobne elementy, którymi można ozdobić bransoletkę, klej, kawałek wstążki, dziurkacz

Przebieg: Rolkę po papierze przecinamy na dwie/trzy części. Każdą powstałą część należy rozciąć, a następnie okleić z jednej lub dwóch stron kolorową kartką lub bibułą. Następnie przykleić karteczkę z wierszem, a całość ozdobić drobnymi elementami. Dziurkaczem zrobić dziurki na każdym końcu, przez które przeciągamy wstążeczkę jako zapięcie bransoletki (patrz zdjęcia).

Pomoc do sz k lki 2

